

ПАПЕРОВИК

Газета ПАТ «МАЛИНСЬКА ПАПЕРОВА ФАБРИКА-ВАЙДМАНН»

Ювіляри кварталу приймали вітання

У дружній і теплій атмосфері відбувся традиційний захід — вшанування трудових ювілярів кварталу. Із пам'ятними датами робочого життєпису тридцятьох двох працівників-іменинників вітали заступник голови правління Андрій Костюченко та голова профкому Лариса Примаченко.

— Бажаю, аби за п'ять років ви отримали чергові відзнаки, — сказав Андрій Андрійович. — Зважаючи на перспективи розвитку бізнесу компанії **WEIDMANN** в Україні, можемо на це сподіватися. Головне, щоб воєнні дії на сході припинилися і в країні знову запанував мир. Тоді й інвестиційний клімат поліпшиться, і добробут людей.

Паперовики своїх не забувають

На початку жовтня вже традиційно товариство виділило кошти для надання матеріальної допомоги з нагоди Дня людей похилого віку паперовикам-пенсіонерам, що не працюють. Це понад тисячу чоловік. Організованою виплатою допомоги, що відбувалася протягом трьох днів у фабричному будинку культури, займався профспілковий комітет. В один із таких днів туди зазирнув кореспондент газети і поспілкувався з головою ради ветеранів ПАТ «ВАЙДМАНН-МПФ» Ларисою Мойсієнко, яка ініціювала збір коштів на придбання теплої одягу для мобілізованих працівників фабрики:

— Наші пенсіонери зверталися до мене з пропозиціями, щоб, при одержанні допомоги з нагоди дня людей похилого віку, організувати збір грошей для хлопців, які беруть участь в АТО. Тож я зв'язалася з менеджером із зв'язків з громадськістю та пресою

Л. В. Волинець та головою профкому Л. Є. Примаченко, і вони посприяли встановленню скриньки. Люди кидатимуть, хто скільки зможе. Ми теж хочемо підтримати наших хлопців, щоб вони знали: нам не байдуже, — сказала Лариса Іллівна. — Також, користуючись нагодою, хочу подякувати адміністрації товариства та профкому за те, що не забувають про колишніх працівників, допомагають їм матеріально та організують для них цікаві заходи.

Як стало відомо пізніше, загалом пенсіонери зібрали понад чотири тисячі гривень.

А за кілька днів відбувся один із заходів, про які говорила голова ради ветеранів — першість товариства з шашок серед працівників та пенсіонерів фабрики, яку організував профспілковий комітет. Третє місце у ній посів співробітник РМЦ Анатолій Бернацький, друге — пенсіонер Іван Осипенко, а перше виборов Михайло Федоренко, теж пенсіонер.

Анатолій КАРПУК поборо

Ім'я Анатолія Карпука добре відоме паперовикам — адже на фабриці він працював протягом сімнадцяти літ, доки у травні нинішнього року не вийшов на пенсію з посади директора Департаменту управління ланцюгом поставок. Втім, за-служеним відпочинком Анатолій Ілліч тішився недовго — перевівши подих і зібравшись з думками, він вирішив балотуватися на посаду Малинського міського голови. «Паперовик» поцікавився в Анатолія Ілліча, що саме підштовхнуло його до такого рішення.

— Перш за все, це бажання послужити громаді міста, у якому я живу майже 30 років. Маю вдосталь енергії, сил та ідей, які могли б принести користь нашому місту, котре, на жаль, нині не розвивається, а застигло десь на межі 1990–2000-х років. Прикметно, що ледь не весь малинський бізнес працює в одному напрямку — роздрібною торгівлю, у той час як інші ніші заповнені недостатньо, особливо — сфера надання послуг. Маю намір налагодити рівноправний діалог з представниками малого і середнього бізнесу та дбати про створення сприятливих умов для розширення їх підприємницької діяльності.

Зараз, досягнувши певного менеджерського рівня, я можу комплексно оцінити проблеми Малина: благоустрій, починаючи від центру і закінчуючи околицями, розвиток малого та середнього бізнесу, проблему зайнятості, організації дозвілля тощо.

— **На чому, у разі обрання вас на посаду міського голови, зосередитеся перш за все?**

— Насамперед планую направити свої зусилля та дії на створення кращих умов для життя і розвитку дітей і молоді. Як відомо, середовище, у якому людина зростає, накладає значний відбиток на формування її особистості. Якщо, скажімо, міська влада не вправі впливати на освітній процес у школах і дитсадках, то про створення належних побутових умов у них попіклуватися зобов'язана. Мені боляче дивитися на шкільні стадіони, на яких за 30 років, що я живу у Малині, так і не були створені нормальні спортмайданчики. Причина цьому — не брак коштів, а неналежне ставлення до уроків фізичної культури. Вони не менш важливі, ніж уроки математики, адже сприяють фізичному здоров'ю і розвитку наших дітей, які і так забагато часу проводять за комп'ютерами.

Я пишуся активною і цілеспрямованою молоддю, яка має власне бачення сучасного обличчя нашого міста і докладає до його поліпшення багато зусиль. Вважаю ми, старші, маємо допомогти їм у цьому, зокрема, не плодити горілко-розважальні заклади, а створювати культурно-спортивні місця відпочинку, наприклад, у міському парку, що вже перетворився на ліс, на центральній алеї біля «білого дому», у спортзалі на БАМі, який зараз простоє (досягнувши відповідних домовленостей з його власником), тощо. Дітям і молоді потрібні майданчики, де можна покататися на роликах, скейтах, велосипедах, молодим мамам — дитячі кав'ярні з лабіринтами і гойдалками, де вони зможуть спокійно випити кави, а діти побавитися та поласувати морозивом. Зараз у місті таких закладів немає — навіть єдине дитяче кафе «Ласунка» перепрофільоване на дорослу аудиторію. У моєму рідному Ковелі за радянських часів теж був схожий заклад, із плином часу він змінився на краще: як в плані інтер'єру, ставлення до відвідувачів, меню, так і в плані розваг. Там часто проводять дитячі дні народження, про які клієнти домовляються за два місяці, бо охочих дуже багато.

У нас же всі розважальні заклади дбають про швидкі доходи, а не про естетичний вигляд чи комфорт відвідувачів. Мені особисто імпує оформлення прилеглої території магазину «Париж», від якого віє європейським духом. Якби заклади центру міста мали затишні тераси та облаштовані території, де б людям видавали теплі пледи, на одній каві можна було б зробити виторг — як це роблять у Європі.

Ще одна проблема малинських дітей і їхніх батьків — нестача місць у дитячих садках. Особливо вона актуальна в мікрорайоні паперової фабрики, єдиний ДНЗ якого переповнений. На цьому тлі досить дивним, навіть диким, виглядає те, що приміщення іншого, значно новішого дитсадку займають дорослі тьоті і дяді. Гадаю, міська та районна влада повинні знайти якийсь вихід, щоб звільнити цей заклад від різноманітних служб, що там знаходяться, і використовувати його за першопризначенням.

У цьому контексті хочу згадати свою давню мрію — про появу у місті басейну. Після закінчення інституту я два роки відслужив в армії, у білоруському місті Барановичі. Там, у середині 1980-х, у кожній другій школі був 25-метровий басейн, а в нас, три десятиліття потому, досі немає жодного. Я впевнений, найближчі роки десять держава не виділятиме коштів на добудову спорткомплексу і басейну в ньому. За цей час споруда може цілковито розвалитися. Тож виходом, гадаю, міг би стати такий непопулярний крок, як продаж комплексу у приватні руки, хоча б і за символічну суму, із зобов'язанням відкрити заклад за два роки та не змінювати його профілю. Договір між сторонами має бути складений таким чином, щоб, у разі невиконання інвестором своїх зобов'язань у зазначені строки, споруда повернулася у власність громади. Гадаю, так само мало б бути і з районним кінотеатром, що знаходиться на території міста.

— **Анатолію Іллічу, у вашій програмі багато уваги приділено благоустрою. Розкажіть про свій план дій у цій сфері...**

— Я вважаю, варто починати з центру міста — саме його першим бачать гості Малина. Негативне враження, на жаль, сьогодні справляє на відвідувачів Районний будинок культури, який перетворився на ще одну ринкову площу. Це не нормально, гроші потрібно заробляти по-іншому, організовуючи цікаві заходи та виступи артистів, бо незабаром заклад доведеться рятувати — ще трохи, і в нього зайти буде неприємно.

Також слід упорядкувати місця стоянок автотранспорту, особливо біля базару. Кожна торговельна організація, яка поважає своїх відвідувачів, облаштовує місце для паркування їхніх авто. Ринок — одна з таких, до речі, прибуткових, організацій, яка про комфорт

Бороться за посаду мера

і безпеку відвідувачів не подбала. Як і пожежна служба та ДАІ, які дивляться крізь пальці на порушення правил дорожнього руху та пожежної безпеки, зокрема, на захарачення центрального входу до ринку.

Таксистки теж повинні мати свої стоянки, місця під які мають бути виділені та узгоджені з міською радою, у кожному мікрорайоні і сплачувати за це кошти до муніципальної казни.

Потрібно навести лад на алеї біля будинку адміністрації, встановити лавочки, облаштувати клумби та дитячий майданчик. Також треба упорядкувати міський парк і зробити його вільним від алкоголю. На це багато коштів не знадобиться, впевнений, малинчани, особливо молодь, самі зацікавлені в тому, щоб мати місце для культурного дозвілля і докласти для цього певних зусиль, як роблять європейці. У англійському місті Лідс, наприклад, мені сподобався оранжерейний парк, у якому багато різноманітних лавок. Їх встановили мешканці міста — у пам'ять про близьких їм людей. Може, щось схоже можна було б зробити в Малині.

Більше уваги заслуговує і мікрорайон БАМу. У мене особисто складається враження, що це богом забутий район, який не розвивається, хоча там проживає більше п'яти тисяч городян.

Велика культурно-екологічна проблема Малина — несанкціоновані сміттєзвалища, що розростаються, як чума. Побороти це явище можна за допомогою комплексу жорстких заходів: зобов'язати всіх без винятку мешканців приватного сектора сплачувати за вивіз сміття або ж ввести для них відповідний місцевий податок, скажімо, у 10–15 грн на місяць, проводити спільні рейди дільничних міліціонерів та місцевих депутатів, стягувати з порушників штрафи, в разі потреби — залучати приватну компанію, яка прибиратиме місто і околиці.

Актуальна зимова проблема міста — очищення тротуарів від снігу. Якщо про громадські дороги повинні подбати комунальні служби, то придбати сніг перед приватним будинком — його власник. Таке рішення має ухвалити міська рада. У Європі під час снігопаду люди (незалежно від їхніх посад) встають о 5-й годині ранку, аби розчистити сніг на тротуарі поряд з будинком. Також власники приватних

садиб мають подбати про чистоту біля своїх обійсть, щербинь, пісок та інші будівельні матеріали складати у дворі, а не на вулиці, що є територією громади.

Вдаючи дозволи на встановлення МАФів, міська влада повинна зобов'язати їхніх власників дбати про благоустрій на прилеглих територіях. А перевізників — про облаштування автобусних зупинок, аби пасажиром було комфортно не лише коли вони їдуть у маршрутці, а й коли чекають на її прибуття.

— **Анатолію Іллічу, чи маєте намір привести із собою до міської ради власну команду?**

— Ні, натомість планую зробити все для того, щоб, у разі обрання мене мером, донести до колективу міськвиконкому та депутатів міськради свої цілі і зробити їх спільними, бо ж лише командна робота допоможе їх досягти. Також планую налагодити ефективний діалог з малинськими підприємцями та керівниками підприємств. Я амбітний у досягненні мети, проте толерантний у ставленні до колег і партнерів. Жоден мер у світі нічого не змінить без підтримки громади і бізнесу, і я готовий докласти максимум зусиль, аби її здобути.

— **Розкажіть про свою сім'ю. Чи підтримує вона ваше рішення?**

— Одружений, дружина, Галина Костянтинівна, працює в міській раді. Спершу вона відмовляла мене від такого кроку, бо ж знає про плюси та мінуси роботи мера. Згодом прийняла моє рішення і підтримала його.

Маємо двох дорослих і самостійних синів. Старший, Денис, навчався в НТУУ «КПІ» та Дрезденському технічному університеті. Зараз живе у Німеччині, працює менеджером з продажу в компанії АВВ.

Молодший син, Святослав, закінчив Національний економічний університет ім. В. Гетьмана. Мешкає у Києві, працює аудитором у французькій компанії. Я підтримував дітей на етапі навчання, тепер вони — самодостатні дорослі люди, які міцно стоять на ногах. Сини зрозуміли, для чого я беру участь у виборах, і вболівають за їхній результат.

Відзначили День працівників ЦПП

Щорік, у святковий для всіх паперовиків День працівників целюлозно-паперової промисловості, наші спортсмени змагаються у командних видах спорту із колегами з інших галузевих підприємств або командами, що в різний час виступали під знаменами малинської паперової фабрики.

Цьогоріч відбулися футбольні і волейбольні турніри. У великому футболі мірялися силами збірна WEIDMANN, до складу якої увійшли працівники ПАТ «ВАЙДМАНН-МПФ» та ДП «ВМІК», і збірна ветеранів клубу «Папірник». Тимчасові переваги то однієї, то іншої команди врешті

врівноважилися нічийним рахунком, на два забитих ветеранами «Папірника» голи (їхній автор — А. Кулик) збірна WEIDMANN відповіла тією ж, щоправда, розміняною навпіл монетою (голи забили В. Богачевський, А. Парубець).

Пристрасне протистояння волейбольних команд товариства та ДП «ВМІК» тривало упродовж трьох п'ятнадцятихвилинних сетів. Однак згуртована команда «вміківців» (капітан — Ігор Волощук) виявилася більш майстерною і перемогла команду фабрики (капітан — Вікторія Гордійчук) з рахунком 2:0.

Розмова з лікарем

Здавалось би, за літо всі ми вдосталь запаслися вітамінами, відпочили, оздоровилися. Та лиш осінь ступила на поріг, дають про себе знати хронічні захворювання, проблеми із судинами, чіпляються різні респіраторні інфекції. Цікаво, чому так відбувається? «Паперовик», разом із лікарем-терапевтом здоров'я Тетяною Яцюк, шукав цьому логічне пояснення, а також дізнавався, як краще боротися з ГРЗ, якщо ви вже захворіли.

— Із настанням осені люди стали більше часу проводити в колективах — розпочалося навчання у школах та інститутах, пішов на спад сезон відпусток. Ми більше їздимо у транспорті, менше ходимо пішки. Крім того, поступово змінюється характер харчування — свіжі овочі та фрукти замінюються консервованими, а повноцінні прийоми їжі — перекусами на ходу та ситними вечереями пізно ввечері. Коротшим став світловий день. Всі ці явища в комплексі впливають як на психологічний стан людини, так і на її фізичне самопочуття.

— Тетяно Олександрівно, а як зробити свій організм міцнішим і допомогти йому протистояти інфекціям?

— Перш за все, дбати про підвищення імунітету: їсти часник, цибулю, пити свіжі соки, споживати продукти, багаті на вітамін С — лимони, грейпфрути, ківі тощо. Велику користь принесе загартовування, яке слід почати із холодних обтирань.

— А як правильно лікуватися, коли профілактичні заходи не допомогли і людина все ж таки захворіла?

— Потрібно починати симптоматичне лікування при перших проявах захворювання, яке, як правило, починається з болю в горлі. Ми часто нехтуємо полосканням горла — а даремне, ця нехитра маніпуляція вимиває інфекцію, не даючи їй поширюватися по дихальних шляхах. Також з першої години нездужання слід приймати противірусні препарати. Саме противірусні, а не антибіотики, — наголошує лікар, — бо антибіотики у боротьбі з вірусами безсилі. А от при бактеріальних інфекціях їх неконтрольований прийом може стати причиною антибіотикорезистентності. Достеменно з'ясувати причину вашого захворювання зможе лише лікар, тож раджу всім вчасно звертатися до медиків, аби запобігти ускладненням.

— А що ви порадите людям, які восени відчують загострення хронічних недуг?

— Тим, хто страждає на сезонні загострення гастриту чи виразки шлунку, варто повноцінно харчуватися, не переїдати, а також пройти обстеження на наявність антитіл до бактерії Гелікобактер, котра є однією з першопричин цієї хвороби. В разі позитивного результату — пройти повноцінне лікування, яке дасть вам змогу забути про хвороби, викликані нею, надовго. Людям, що мають проблеми з тиском і судинами, раджу більше рухатися, висипатися, менше сидіти біля телевізора та комп'ютера. При загостренні хвороб опорно-рухового апарату допоможуть фізіопроцедури, призначені лікарем індивідуально у кожному конкретному випадку.

А універсальна порада для всіх одна: маєте проблеми зі здоров'ям — звертайтеся до медпрацівників здоров'я.

Будьмо знайомі!

Нещодавно у котельному цеху з'явився новий працівник — машиніст котлів Ігор Фальковський. Його останнє місце роботи — ТОВ «МасПап», де працював оператором котельні.

Ігор Миколайович закінчив Київський технікум менеджменту і транспортного будівництва, здобувши диплом молодшого спеціаліста з будівництва тунелів і метрополітенів. Заочно навчається на п'ятому курсі Київського національного університету будівництва та архітектури за спеціальністю «Теплогазопостачання та вентиляція».

Його перше знайомство з котельним цехом фабрики відбулося чотири роки тому, під час проходження півторамісячної практики, коли навчався в житомирському учбовому комбінаті на оператора котла. Тоді ж в Ігоря Фальковського з'явилася думка отримати вищу освіту.

У цьому його підтримали батьки — Микола Іполитович та Галина Мар'янівна Фальківські (через недогляд паспортиста у них із сином прізвища різняться однією літерою), котрі трудяться на підприємстві по 30 років.

— Ми раді приходу молодого фахівця, — сказав начальник котельного цеху Віталій Феценко. — Ігор успішно пройшов чергову перевірку знань зі знання вимог нормативних документів і правил охорони праці щодо безпечної експлуатації водогрійних та парових котлів і приступив до роботи. В його обов'язки входить запуск і контроль роботи всього обладнання котельного цеху: установок хіміводочищення, деаераторів, котлів. Паралельно з виконанням цих функцій він вивчатиме інші аспекти діяльності цеху.

Серед захоплень молодого чоловіка — риболовля та армреслінг, яким займається разом із друзями. Ігор Миколайович вже брав участь у кількох обласних змаганнях з цього виду спорту, проте призових місць поки що не завоював. Втім, у нього все ще попереду — аби були завзяття та таланти.

Підтримали таланти

ПАТ «ВАЙДМАНН-МПФ», на прохання організаторів, поповнило призовий фонд районного конкурсу-фестивалю «Слово і пісня Валерія Лісовського», що відбувся цими днями. Для юних співаків і читців поезії було придбано флеш-накопичувачі, канцтовари та солодощі на суму близько двох тисяч гривень.

«ПАПЕРОВИК» — газета ПАТ «МАЛИНСЬКА ПАПЕРОВА ФАБРИКА-ВАЙДМАНН».
Засновник і видавець — ПАТ «МАЛИНСЬКА ПАПЕРОВА ФАБРИКА-ВАЙДМАНН».

Свідоцтво про реєстрацію серії ЖТ №94/471ПР від 17.02.2011.
Адреса видавця та редакції: 11602, м. Малин, вул. Приходька, 66.
Телефони: 6-72-53, 6-72-69, 6-72-22. E-mail: info.wmpm@wicor.com
Газету набрано і зверстано у редакційному комп'ютерному центрі. Надруковано в друкарні «Віол-друк», м. Київ, пр. Перемоги, 21, оф. 163.
Виходить не рідше одного разу на місяць. Розповсюджується безкоштовно. Наклад 2000 екземплярів.

Редактор ГОРДІН О. І.

Матеріали, надруковані в газеті «ПАПЕРОВИК», не можуть бути відтворені в будь-якій формі без письмового дозволу видавця.
Відповідальність за достовірність публікації несуть автори. Редакція не листується з читачами. Редакція може не поділяти точку зору автора. Рукописи не повертаються і не рецензуються. Редакція залишає за собою право редагувати матеріали. При використанні наших публікацій посилення на газету — обов'язкове.

© «ПАПЕРОВИК».